

-Det var ligegodt s.....

Århus Onsdags udsendte gik til kraniosakral terapi med en samling gamle skavanker - og blev overrasket

Af Anette Kristensen
anette.kristensen@stiften.dk

- Lige et øjeblik, jeg skal lige koncentrere mig, for det her er virkelig noget, Anettes næse kan lide, siger terapeuten.

Javel, ja, nikker fotografen.

Jeg kan næsten høre skepsisen sive ud gennem porerne, men det er en velopdragen fotograf, så hun siger ingenting.

Problemet er, at min næse virkelig kan lide det. Og det er ikke aromaterapi, jeg er til. Jeg er i behandling hos Tyge Knudsen, som er kraniosakral terapeut. Lige nu står han med lukkede øjne i dyb koncentration. Hans fingre ligger i et løst greb henover næsebetet, og det er helt vildt dejligt. Der breder sig en varme fra næsen og rundt om øjnene, dér, hvor de nogle gange spænder, så man bliver for

træt til at læse eller se fjernsyn.

Ifølge Tyge er de varme øjenomgivelser ren logik.

- Kraniet er ikke en stor, sammenhængende masse. Det er sat sammen af flere stykker og forskellige muskelgrupper, der indbyrdes påvirker hinanden. Der på næsen, hvor jeg holder dig, sidder centrum for de spændinger, du får for eksempel omkring øjnene. Hvis næsen slapper af, breder det sig til øjnene, forklarer han og henviser til den kranie-model, han har et billede af, og som med pædagogisk farvelægning viser, hvor kraniets forskellige dele stoder sammen, og hvilke dele, der påvirker hvad.

De lærde skændes

Kraniosakral terapi er omdiskuteret.

Lægerne er delt i to grupper, mindst. De, der mener, at piskemældslæsioner findes,

og de, der ikke mener det. De, der anerkender bæckenløsning som en fysisk lidelse, og de, der tror, det i højere grad er psykisk.

Lige præcis de to lidelser har kraniosakral terapi fået et vist ry for at kunne afhjælpe. Men hvis man ikke accepterer eksistensen af lidelserne, kan man selvfølgelig heller ikke anerkende behandlingen - alternativ eller ej.

Og så er den alternative behandlingsverden karakteriseret ved en meget lille trang til videnskabelighed og konkrete svar. Der bruges ikke så meget tid på at forklare og bevise, men mere tid på ikke-målbare størrelser som fornemmelse og intuition.

Når jeg spørger Tyge:

"Hvad har du fat i, når du trykker dér?"

Svarer han:

"Spændinger".

Og hvis jeg spørger:

"Når du kan mærke, at der

sker noget i min næse, giver det dig så en idé om, hvad det er, du skal lede efter?"

Svarer han:

"Hmmm".

Det er ikke ond vilje. Det er bare to kulturer, der stoder sammen. Jeg har ikke fået ham til at sige det lige ud, men det er mit klare indtryk, at han prøver sig frem, og når der sker noget ét sted, går han videre derfra. Han er så til gengæld en grundig mand med talent for at fornemme, så han finder frem - også til de skavanker, jeg ikke har fortalt ham om.

Puls i ryggraden

Der er nogle arbejdsteorier, man må acceptere for at forstå behandlingen.

Kraniosakral terapi handler om at finde spændinger og løse dem. Det er en meget blid form for påvirkning - "manipulation" foretrækker mange behandlere at kalde det, fordi det ikke må forveksles med massage.

Tyge forklarer, at han ikke trykker med mere end fem

gram, hvilket svarer til vægten af et stykke A4-papir. Indimellem føles det, som om papiret er lavet af det noget tungere karton, men det er rigtigt, at han på intet tidspunkt trykker så hårdt, at det minder om massage.

Den bærende tese er, at der inde i ryggraden findes en væske, kaldet cerebrospinalvæske, som nerverne skyller rundt i. Så langt er læger og kraniosakral terapeuter enige.

Men terapeuterne hævder - i modsætning til lægerne - at spinalvæsken har en "puls". Tolv gange i minuttet pumper den, hævder Tyge med overbevisning. Hvis "pulsen" dunker forskelligt ved korsbenet i lænden og oppe i nakken, er det et udtryk for en ubalance et sted mellem de to punkter.

Den anden grundtese er, at hjernen ikke er et stort sammenhængende organ, men at den nærmest er spændt op på vasketøjssnore, så der er lidt afstand mellem de enkelte dele, hvor for eksempel væske kan passere. Hvis disse vask-

"Det, jeg gør, er at løse spændinger så meget, at kroppens egen selvhelbredelse kan komme til at gøre resten af arbejdet. Kroppen ved godt, hvad der skal til, den skal bare hjælpes lidt på vej"

Tyge Knudsen

tøjssnore bliver for løse - eller for stramme - i forhold til de andre snore, giver det en skævhed i ophængt, der kan genere andre steder i hjernen. Her er det Tyges opgave at rette skævhederne op.

Sære eftervirkninger

Og jeg har muligvis en skævhed i nakken. For 25 år siden faldt jeg ned fra en stor trampolin og landede på nakken. Diagnosen lød på "forstuvet